

Posudek vedoucího praktické bakalářské diplomové práce Martiny Novákové.

Jako praktickou/ateliérovou diplomovou práci připravila Martina Nováková aktivní animovanou hru "Hidden stories (skryté příběhy)". Jedná se o interaktivní grafickou aplikaci, která obsahuje několik výrazně manipulovaných videosekvencí a animací. Volbou a použitím skrytých tlačítek je možné se pohybovat v paralelních strukturách prlínajících se fiktivních příběhů. Alternativy tak umožňují skládat si postupně několik různých verzí svého vlastního příběhu, ve kterém je možné se potkat s různými situacemi na virtuální cestě městskou hromadnou dopravou.

Martina Nováková přestoupila do Ateliéru Multimedia z Ateliéru Kresba. V jejích výtvarných projevech zůstává inklinace ke kresebnímu a grafickému výrazu a přirozeně se objevuje i v multimediálních realizacích. To rozhodně není na škodu a když se k tomu přidá cit pro hudební složku, mohou vznikat zajímavá, svěbytná díla rozvíjející tradici animování ve střední Evropě směrem k multimediálnějšímu a komplexnějšímu výpovědím. I vizuální forma bakalářské diplomové práce Martiny Novákové vychází z dřívějších animací a videí a rozvíjí v tomto duchu podobný problém v jednoduché hyperpříběhové struktuře. Na pozadí ovšem ohraničeného rozmazaného vhledu do příběhového rámce černobílé pohyblivé kompozice se v několika obrazech objevují výstupy pestrobarevných ornamentů-postaviček, působících jako bonus v ponuré a monotónní situaci každodenního pohybu v městské hromadné dopravě. Každý z nás má možnost, když se soustředí a je připraven aktivně zapojit všechny smysly spouštět denně nějakými „sociálními tlačítky“ podobná překvapení, která mu zpříjemní zažívání všednosti. Předpokládám, že něco podobného by mohlo být odkazem v Martinině záměru. Je potřeba ale upozornit, že zde zvolena formální jednoznačnost a jistá přímočarost techniky skládání dalších vrstev výrazu může velmi rychle sklouznout do manýry. Rozmazávání obrazu, jako jistý způsob ozvláštnění, se objevuje již řadu let v dílech mnoha multimediálních tvůrců podobně jako zpomalování. Obdobné je to i s kontrastem černobílého obrazu a pestrobarevných prvků. Nemůžu se ale zbavit dojmu, že předešlé Martininy práce, kdy bylo více cítit experimentování, hledání a objevování jsou zajímavější. Možná je to hrou na jistotu realizace přesně toho co bylo naplánováno výtvarně výrazným stylizovaným jazykem, na který je český divák animovaného filmu zvyklý a jistou Martininou zdatností, že to v tomto případě dospělo k akceptovatelnému výsledku. Ale pořád mám pocit, že „Skryté příběhy“ mohly být trochu dynamičtější a strukturovanější, bez tolika jednoznačnosti a efektnosti stylizace. Musím ale po pravdě přiznat, že setkání s babičkou jako ornamentem na mně dobově i lokalizací zapůsobilo.

I přes jisté váhání nad touto diplomovou prací a z toho plynoucí upozornění, je nutno dodat, že Martina se výrazně posouvá a stále zlepšuje ve schopnostech využívat potenciálu kombinace své imaginace a technické zdatnosti formálně, funkčně i výrazem čistě dokončovat své záměry.

Návrh hodnocení:

B
Richard Fajnor

